Ontwikkeling visie op festivals en evenementen Stadsgesprek 3

Thema: Vernieuwing, Innovatie, Experimenten en Talentontwikkeling

Locatie: IJver, Scheepsbouwkade 72, 1033 WM Amsterdam
Datum: **11 maart 2024**
Aanwezig: David van Rosmalen, dagvoorzitter
gemeente Amsterdam, Economische Zaken, Stedelijk Evenementen Bureau (SEB)
Andrea Joos, programmasecretaris, tevens bewoner NDSM-terrein
Dorieke Slik, projectleider
Inge Bastiaanse, adviseur evenementen
Luuk Appelman, programmamanager
Reinier Weers, Cultuurman (freelance)
Sophie Dekker, stagiaire
Stefanie Wirz - Van Leuven, adviseur evenementen
Thijs Koster, beleidsadviseur bezoekerseconomie
deelnemers
Claudia Walraven, duurzaamheidsadviseur, EVA, Nachtraad Amsterdam
Gregory Albertszoon, Free & Style
Isis van der Wel, DJ, organisator diverse evenementen
Jade Klink, Apenkooi Events (o.a. Strafwerk)
Joeny van Zanten, ruimtelijk ontwerper, docent Rietveld Academie
Linda Vermaat, Innofest
Lotus Beutick, DGTL
Maral Kalami, Stichting NDSM-werf
Niels de Geus, ID&T, EVA
Noud Verhave, Moving Arts Project (MAP, o.a. KARELs KARAVAAN)
Sandra Malaver, Museumnacht, Sail, Open Monumentendag
Tim Vermeulen, Stichting NDSM-werf, EVA
Verslag: Martin Schrage, Cunera Frisart

1. Aftrap: aanleiding, voorstelrondje

David van Rosmalen heet de aanwezigen welkom en zal de bijeenkomst voorzitten.

Aanleiding
Stedelijke Evenementen Bureau (SEB) van gemeente Amsterdam is begonnen met de ontwikkeling van een visie op de festivals en evenementen. Dit in opdracht van het college van B en W.
Het bestaande evenementenbeleid is toe aan vernieuwing; met het huidige model loopt de gemeente aan tegen juridische grenzen (er zijn meer aanmeldingen dan ruimte binnen de locatieprofielen, hoe de ruimte verdelen zodat recht gedaan wordt aan gewenste *inhoudelijke* benadering). Logische volgorde is om eerst een visie te ontwikkelen, 'het ideale plaatje', en vervolgens met beleid te regelen hoe dat ideale plaatje wordt bereikt.

Festivals/evenementen hebben een functie en een visie helpt om belangen in beeld te brengen, het verhaal te vertellen en (beleids)keuzes te onderbouwen.
Uitgangspunten die de basis vormen voor het vernieuwde evenementenbeleid zijn:
- spreiding en bereik;
- inhoud en betekenis;
- creativiteit, experiment en talentontwikkeling.

Tijdens dit proces vinden verschillende gesprekken plaats in wisselende samenstellingen, zodat veel betrokkenen/belanghebbenden (denk aan bewoners, cultuurmakers, evenementenorganisatoren, experts op het gebied van jongerencultuur, nachtcultuur, [elektronische] muziek, cultuurparticipatie, stedelijke ontwikkeling, publieksontwikkeling, [inter]nationale kunst en cultuur) hun visie kunnen meegeven aan de gemeente.
Tegelijkertijd wordt onder inwoners van Amsterdam het draagvlak getoetst door kwantitatief en kwalitatief onderzoek te doen. Dit onderzoek vindt online plaats (onderzoeksbureau benadert bewoners aselectief, verspreid over de stad) en op straat. Zo worden ongeveer 1.300 Amsterdammers betrokken bij de ontwikkeling van een breedgedragen visie op evenementen en festivals.
Naar verwachting stelt de gemeenteraad deze visie midden 2024 vast.

De eerste twee stadsgesprekken vonden plaats op 26 februari in Nieuw-West (thema: *Balans tussen Leefbaarheid en Levendigheid*) en op 4 maart in Zuidoost (thema: *Het Amsterdams Profiel*).
Onder andere is gesproken over:
- leefbaarheid wordt mede bepaald door de levendigheid;
- hoe de buurt betrekken;
- de stad Amsterdam is een interessante stad voor heel Nederland en zelfs internationaal.

Thema van dit derde stadsgesprek is V*ernieuwing, Innovatie, Experimenten en Talentontwikkeling.*

Voorstelrondje
Tijdens het voorstelrondje kan iedereen aangeven waarover dit stadsgesprek in ieder geval zou moeten gaan. Onder andere het volgende wordt genoemd:
- innovatie, festivals/evenementen zijn proeftuin voor innovatie, waaraan ook de stad iets kan hebben;
- bij gesprekken over mogelijkheden voor vernieuwing wordt vaak onderschat hoeveel vernieuwing de meer gevestigde festivals al brengen;
- beleid/kaders/regelgeving/structuren voor festivals/evenementen staan soms haaks op het stimuleren van creativiteit en experimenten. Regels werken beperkend, maken het moeilijk of sluiten initiatieven zelfs uit, waardoor veel initiatieven niet tot uitvoering komen. Belangrijk om te bedenken: wat is mogelijk, wat willen we, welke droom hebben we, hoe maken we dat mogelijk? In de visie een plek geven aan ruimte voor vernieuwing/experimenten/verjonging;
- kennis delen: organisaties die daar ervaring mee hebben, laten vertellen hoe talentontwikkeling verder gestimuleerd kan worden;
- is er voldoende balans in het aanbod en zo nee, hoe vinden we die alsnog?;
- kansen bieden: op grote festivals/evenementen (bijvoorbeeld ADE) ruimte bieden aan kleine experimentjes/nieuwkomers om dingen uit te proberen (bijvoorbeeld op NDSM-terrein), welke vrije ruimte is daarvoor nodig, welke mogelijkheden moeten daarvoor worden gecreëerd, welke kaders moeten misschien worden opgeheven om dit mogelijk te maken?;
- bij festivals/evenementen in de stad zou behalve binnenruimte ook buitenruimte moeten zijn;
- Amsterdam is een stad voor iedereen, zou mooi zijn als alles in harmonie met elkaar kan plaatsvinden (innoveren, jonge mensen een kans geven, behoud van de gevestigde orde die ook interessant is, uitgaansaanbod voor oudere mensen et cetera);
- in Amsterdam zijn veel topinitiatieven waaraan veel mensen plezier beleven. Waaraan zou een festival/evenement moeten voldoen?;
- duidelijk krijgen wat de vrije ruimte is in de openbare ruimte;
- hoe kunnen we ervoor zorgen, dat alle festivals/evenementen nog kunnen plaatsvinden?

2. Rondetafelgesprek 1

Aan tafel zitten: Claudia Walraven, Jade Klink, Joeny van Zanten, Matal Kalawi, Niels de Geus, Noud Verhave. Het gesprek start met de vraag: hoe kunnen vernieuwing, innovatie, experimenten en talentontwikkeling gestimuleerd en gewaarborgd worden in de nog op te stellen visie?
Het volgende passeert de revue:

- moet dit alles wel terugkomen in de visie? Organisatoren starten een nieuw festival/evenement omdat zij in het huidige aanbod iets missen. Vernieuwing/talentontwikkeling vindt veelal organisch plaats mits daar ruimte voor is. Dit zou vanuit de visie dus gestimuleerd kunnen worden door de ruimte die er is niet helemaal dicht te timmeren met regels;
- binnen het huidige aanbod wordt ook veel vernieuwd, organisatoren lopen daarbij wel aan tegen de kaders, veel regels zijn dermate kostenverhogend dat het organiseren van een nieuw/vernieuwend festival/evenement vaak niet haalbaar blijkt, tenzij er een grote financier is. De gemeente wil enerzijds nieuwe festivals/evenementen voor nieuwkomers en anderzijds hanteert zij allerlei regels met betrekking tot veiligheid, milieu et cetera en hoge leges, waardoor het zeker voor nieuwkomers moeilijk wordt om een plekje te krijgen.
  Waardevol dat bepaalde festivals/evenementen (zoals Proeftuin, Living Lab, DGTL) ruimte bieden voor innovatie. Wat daar getest wordt kan vervolgens opgeschaald worden naar stedelijk niveau;
- veiligheid: zodra de veiligheidskaart gespeeld wordt, houdt het al snel op. Bepaalde risico's moeten zoveel mogelijk worden uitgesloten, de vraag is wel hoever je daarin moet gaan;
- leges: tarieven gingen van redelijk betaalbaar naar onbetaalbaar. Mooi voorbeeld van een oplossing: flexibel omgaan met regelgeving, stadsdeel Oost/Vergunningen informeerden andere stadsdelen over wat MAP doet en kregen het voor elkaar, dat voor de reizende voorstellingen van MAP één vergunning voor alle stadsdelen tezamen kon worden afgegeven, voor MAP betekende dat geen € 12.000 maar € 1.200 aan legeskosten en er bleef dus meer budget over voor de programmering;
- kennisdelen, wegwijs gemaakt worden door en leren van ervaren partijen: in Rotterdam kan men daartoe beroep doen op innovatiebudget, MAP introduceert nieuwe initiatieven die bij hen aankloppen bij het stadsdeel, gevestigde organisatoren zijn geen boosdoeners die nieuwe initiatieven tegenhouden maar juist voorlopers die nieuwe initiatieven kunnen meenemen, ruimte voor kennisdelen (ook tussen ervaren organisatoren onderling) moet onderdeel zijn van de visie (ook binnen de gemeente: wat in een stadsdeel goed werkt, moet gedeeld worden met andere stadsdelen).
  Gemeente kan wellicht rol spelen in organiseren van de dialoog.
  Kritiek: gemeente richt zich vooral op grote festival/evenementen, niet op wie zij (te) kleinschalig vindt;
- langlopende vergunning: een jaarvergunning voor een locatie voor een x-aantal festivals/evenementen maakt het mogelijk om samenwerkingen aan te gaan, MAP kreeg zo'n vergunning. Stichting NDSM streeft naar duurzame relaties met organisatoren (en wenst dat organisatoren dit onderling ook doen), daarvoor zijn langetermijnafspraken en meerjarenvergunningen nodig. Zo'n samenwerking maakt ook gezamenlijke inkoop mogelijk (bijvoorbeeld van geluidwerende tenten).
  Nadeel van meerjarenvergunning kan zijn: minder ruimte voor nieuwkomers, oplossing daarvoor kan zijn: in locatieprofiel opnemen dat altijd ruimte moet worden gereserveerd voor nieuwkomers en dat gevestigde organisatoren nieuwkomers moeten begeleiden bij het leren organiseren van een festival/evenement, neem een voorbeeld aan de theaterwereld: theaterproductiehuis heeft kleinere initiatieven onder haar hoede, naarmate die ervarener worden gaan ze onder eigen naam verder;
- duurzaamheid: MAP investeert in mobiele batterijen die overal ingezet kunnen worden.
  Suggestie aan de gemeente: investeren in ontwikkeling van elektrische vrachtwagens (in plaats van zware, vervuilende vrachtwagen om materiaal [zoals mobiele batterijen] te brengen/halen);
- locatieprofielen: deze zijn destijds geschreven op basis van wat toen plaatsvond en leggen nogal veel vast, er is behoefte aan meer ruimte binnen de profielen om zaken mogelijk te maken. Bijvoorbeeld: Stichting NDSM wil graag een concertenreeks op de IJ-helling realiseren, waarvan omwonenden weinig overlast zullen ervaren (want: ander muziekgenre, 19:00 - 22:00 uur), huidig locatieprofiel laat dit niet toe, want geluidsdragende activiteit mag op slechts twee aaneengesloten dagen plaatsvinden, daarmee wordt zo'n plan financieel onhaalbaar. Ook moet tussen twee

festivals/evenementen altijd een weekend zitten en mag een podium alleen blijven staan als een omgevingsvergunning is afgegeven. Dit is kostenverhogend, niet duurzaam en verhoogt de druk op de omgeving (podia/tenten moeten vaker worden op-/afgebouwd met de nodige extra rijbewegingen van vrachtwagens tot gevolg).
Nog een voorbeeld: DTGL mag in een jaar één keer 85dB produceren en één keer 80dB, een minimaal verschil wat betreft geluidoverlast voor de omgeving, een enorm effect op de geluidskwaliteit van het festival/evenement en ook de drankomzet is dan lager.
Mooi Londens voorbeeld: in Hyde Park vinden in de weekenden optredens plaats, podium is doordeweeks beschikbaar voor Londenaren. Organisatoren in Amsterdam zullen zeker bereid zijn om hiervoor een extra dag aan hun productie te koppelen.
Locatieprofielen zijn een reactie op klachten vanuit omwonenden (die nog steeds klagen). Wat enorm zou helpen, is als in de visie wordt opgenomen dat de gemeente achter de festivals/evenementen staat in plaats van dat zij deze ziet als bron van overlast.

- concurrentie: is (bijvoorbeeld op NDSM-terrein) überhaupt ruimte voor nieuwe initiatieven? Doordat in Amsterdam steeds minder geschikte locaties zijn, ontstaat een zekere vorm van concurrentie. Concurrentie is ook gezond, in geen enkele branche is altijd plek voor iedereen;
- stijgende kosten: het is financieel inmiddels niet meer haalbaar om als cadeautje aan de stad op het NDSM-terrein een gratis toegankelijk festival/evenement op zondag te organiseren waar ondernemers op het terrein zich kunnen presenteren. Dat zoiets niet meer kan, maakt het voor de evenementenbranche steeds minder leuk;
- visie voor de toekomst moet sowieso enigszins flexibel zijn, omdat je niet weet hoe die toekomst eruit zal zien;
- structuur voor talentontwikkeling is nodig:
    - (grote) podia/gevestigde orde: hoe zorgen voor nieuwe aanwas en een mooie balans tussen gevestigde orde en nieuwe aanwas die straks het stokje kan overnemen. Als enthousiaste nieuwelingen geen ruimte krijgen, raakt de sector hen weer kwijt en dat is jammer. Nodig is, dat podia gedeeld worden (ook zonder verplichting vanuit de gemeente), zodat nieuwe aanwas een podium krijgt om hun activiteiten te realiseren;
    - culturele trapveldjes: naar voorbeeld van de vele sportieve trapveldjes (waar sportieve talentontwikkeling kan plaatsvinden) neemt MAP initiatief tot culturele trapveldjes, waar zowel de nog onervaren organisatoren als de nog onervaren performers hun talent kunnen ontwikkelen;
    - gemeentelijke subsidie om talentontwikkeling te stimuleren en/of belemmeringen wegnemen voor organisatoren (denk aan hoge legeskosten, enorme hoeveelheid regels). Bij oplopende kosten is ruimte bieden voor talentontwikkeling, plek geven aan kleine initiatieven/kunstenaars/randprogrammering het eerste wat sneuvelt. Dat geldt ook voor grotere organisatoren die het ook steeds moeilijker krijgen;
    - buurt erbij betrekken, jongeren laten meedraaien in de productie van een groot commercieel festival/evenement, kleine initiatieven kunnen succesvol worden door begeleid te worden door ervaren sleutelfiguren;
- in visie ook aandacht voor:
    - bestaande, succesvolle festivals/evenementen;
    - waarde hechten aan de uitvoering (niet alleen aan het bedenken van dingen);
    - hoe risico's verlagen die verbonden zijn aan vernieuwing en talentontwikkeling;

David van Rosmalen merkt op, dat een aantal van bovengenoemde zaken zullen terugkomen als in het najaar de specifieke locatieprofielen worden heroverwogen. Andere punten horen meer thuis in de visie (wat betreft de locatieprofielen is dat bijvoorbeeld: de gewenste flexibiliteit).

P A U Z E

3. Rondetafelgesprek 2

Aan tafel zitten: Gregory Albertszoon, Isis van der Wel, Linda Vermaat, Lotus Beutick, Sandra Malaver, Tim Vermeulen. Het volgende passeert de revue:

- stimuleren van vernieuwing, innovatie en talentontwikkeling:
  - niet alleen door organisatoren, de gemeente kan zelf ook kiezen voor een andere benadering door zich op te stellen als facilitator, zodat festivals/evenementen landen in een regelluwe omgeving, minder kosten hebben, kosten kunnen delen, waardoor samenwerking wordt gestimuleerd en meer ruimte is voor experimenteren;
  - handhaving door creatieve mensen, die creatieve invulling geven aan handhaven;
  - meer flexibiliteit mogelijk maken, want een jaar van tevoren je programmering rond hebben, is meestal onmogelijk, dus niet een jaar van tevoren willen weten waar de wc's komen et cetera, maar meer de houding 'als de brandweer tevreden is, zijn wij als gemeente dat ook';
- innoveren kost tijd en vereist moed/risico durven nemen/tijd krijgen, want je weet niet altijd of iets nieuws succesvol zal zijn. Door innovatie een plek te geven binnen de visie, laat de gemeente zien dat ze bereid is risico te nemen. Voor een festival/evenement kan een mislukte innovatie grote gevolgen hebben. Belangrijk om toch een manier te vinden, zodat innovaties de ruimte krijgen om getest te worden en te groeien.
  Innofest kan helpen met de begeleiding van duurzame en sociale innovaties;
  DGTL sloot innovatiecontract met de gemeente: aantal innovaties wordt momenteel kortcyclisch getest (alleen in het weekend), gemeente kijkt naar de mogelijkheid te verbinden met langcyclisch testen. Als uit testen blijkt, dat een innovatie succesvol is, dan kan deze worden uitgerold. Voor het testen van bepaalde innovaties (bijvoorbeeld waterstofaggregaat) is langere aanlooptijd nodig;
- focus verleggen: van 'reageren op klachten door beperkingen op te leggen' (locatieprofielen) naar 'klachten verminderen door ruimte te geven voor innovatie'. Met de juiste marketing en communicatie is de kans op succes groot. Voorbeelden van succesvolle groene innovaties:
  - DGTL: duurzaamheid, 100% vegetarische catering, nu wordt getest: nutrieten uit urine van bezoekers gebruiken als mest in een bomenkwekerij in Brabant, als deze innovatie werkt krijgt NDSM-terrein 'end-of-waist'-status. Op het terrein kan dan een openbaar toilet en boomkwekerij gerealiseerd worden en kunnen gekweekte bomen aan de gemeente te koop aangeboden worden. Alle festivals op NDSM-terrein kunnen van deze faciliteit gebruikmaken. Er zijn dan geen vrachtwagens meer nodig om alles af te voeren. Wel is hiervoor regelluwe ruimte nodig;
  - Innofest: energietransitie: waterstof, grijs douchewater;
- combineer twee zaken waar Amsterdam goed in is/wil zijn: duurzame innovatie en organiseren van festivals/evenementen;
- innovatie en talentontwikkeling: de jonge generatie zit vol ideeën, innovatie kan ook van hen komen;
- sociale innovatie:
  - crowd sourcing: leuk om taken/verantwoordelijkheden in een sociale omgeving met elkaar te delen, publiek als klant én als onderdeel van de organisatie. Zo ontstaat meer sociale innovatie;
  - New Faces: nieuwkomers in Nederland integreren als vrijwilliger op festivals. Achterliggende gedachte: als vrijwilliger ontmoet je veel mensen, word je opgenomen in de gemeenschap, een mooie introductie in de Nederlandse samenleving en de start van een netwerk;
  - Stichting Artolution Foundation biedt al tien jaar mensen de mogelijkheid om te werken op een festival in ruil voor een toegangskaartje. Zo worden festivals voor meer mensen toegankelijk. Daarnaast worden mensen opgeleid om professional te worden op festival;
  - kritische kanttekeningen:
    - veiligheidsregels maken dit ingewikkeld: wie met zijn verdiende gratis toegangskaartje naar festival/evenement gaat, telt daar als bezoeker. Stel, dat 50 mensen per dag zo gratis naar binnen kunnen, dan kan de organisator 50 kaartjes minder verkopen, want maximum aantal bezoekers mag niet worden overschreden. Dat kunnen veel organisatoren zich niet veroorloven;
    - mooie initiatieven die passen bij de wens van de gemeente om inclusief te zijn, maar het wervende artikel In Het Parool - "Vluchtelingen zijn bij ons welkom" - is door weinig/geen nieuwkomers gelezen. In de visie zou dus moeten worden opgenomen hoe deze mensen bereikt kunnen worden;
    - zo veel mogelijk zaken moeten worden meegenomen bij het organiseren van een festival/evenement, maar de organisator kan niet de hele wereld redden;
- creatieve innovatie:
  - hoe houd je festival/evenement interessant voor de bezoekers, zodat zij volgende keer weer willen

komen? Gemeente kan met financiële middelen meer ruimte creëren voor creatieve innovatie;
    - DGTL werkt dit jaar samen met Stedelijk Museum, waarbij jong talent een rol speelt ten behoeve van creatieve innovatie. Echter: als alles duurder/te duur wordt, verdwijnen dit soort rand-programma's als eerste, tenzij subsidies of sponsorgelden beschikbaar komen;
- festivalloket:
    - waar organisator geholpen wordt met advies en begeleiding, ongeacht of je een groot of klein festival/evenement organiseert. Nu blijkt het nog vaak een kwestie van de juiste persoon bij het stadsdeel kennen. SEB zou moeten functioneren als festivalloket;
    - wie bekend is bij zo'n loket, zou niet ieder jaar van voren af aan moeten hoeven beginnen (diverse aanwezigen hebben die ervaring nu wel), dus niet weer het hele vergunningsaanvraagproces doorlopen, dan kan het legesbedrag ook lager, waarom wordt exact dezelfde tent/podium afgekeurd, terwijl deze vorig jaar werden goedgekeurd et cetera, meerjarenvergunning zou in deze ook helpen. Uit de verhalen blijkt, dat de gang van zaken verschilt per stadsdeel/contactpersoon.
      Maar helaas: plannen zijn niet ieder jaar exact hetzelfde en moeten dus toch weer opnieuw beoordeeld worden;
    - Gronings voorbeeld van thematisch loket: alle organisatoren, juist ook die van kleinere festivals/evenementen, kunnen daar met hun vragen terecht bij GROENN, dat gericht is op verduurzamen van festivals/evenementen;
    - verzoek: in visie opnemen, dat loket wordt gecreëerd dat te midden van het geheel staat, niet op afstand;
- maatwerk in de 'regelwasstraat': risico's/mogelijke problemen zijn voor een groot festival/evenement anders dan voor een klein festival/evenement, er zouden dus ook verschillende menu's mogelijk moeten zijn in de regelwasstraat. Uitzonderingen maken vergt wel iets van de ambtelijke organisatie;
- bewoners, ondernemers en organisatoren: de gemeente moet de belangen behartigen van iedereen, organisatoren hebben op dit moment echter het gevoel, dat de gemeente weinig oog voor hen heeft;
- sterk gestegen kosten (een terugkerend pijnpunt):
    - inhoud en randzaken: veel kosten betreffen vooral de randvoorwaarden (beveiliging, hekwerk, EHBO et cetera). Inhoud en randzaken moeten in balans blijven. Hoe zorgen dat organisaties zo veel mogelijk bezig kunnen zijn met de inhoud en zo min mogelijk met de randzaken?
    - Stichting NDSM-Werf probeert altijd goed inzichtelijk te maken wat de kosten zijn (ook aan wie wel/geen huur is gevraagd en waarom). De gemeente op haar beurt is een black box. Zij kan niet duidelijk maken waarom voor het ene festival € 600 aan legeskosten moeten worden betaald en voor het andere € 12.000 en hoe de opbrengsten van festivals worden besteed. Meer transparantie zal leiden tot meer vertrouwen in de gemeente;
    - vijf à zes jaar geleden was veel meer financiële ruimte, waardoor festivals/evenementen konden bijdragen in de vorm van straatverlichting, zonnepanelen op het dak of iets dergelijks. Die ruimte ontbreekt nu. Dit jaar moet dubbel zoveel betaald worden voor dezelfde opdracht om aan alle regels te kunnen voldoen;
- in andere steden is dit niet zo, het kan blijkbaar wel anders en dat is frustrerend;
- hoofdprogramma en randprogrammering: een goed festival/evenement heeft ook randprogrammering, hoe klein ook, het is een belangrijk onderdeel van het festival/evenement.

4. Meedenkgroep blikt terug

Isis van der Wel, Sandra Malaver (beiden lid van de meedenkgroep) blikken terug op de bijeenkomst. Wat viel hen op, wat nemen zij mee en waarover moet wat hen betreft verder worden gesproken?
Genoemd wordt:
- er is veel onderling begrip, allen lopen tegen dezelfde obstakels aan;
- gemeente, blijf in gesprek met de sector: niet alleen nu in de aanloop naar de visie en het vernieuwde beleid, ook de komende jaren! Blijf dit soort bijeenkomsten organiseren om elkaar te blijven voeden;
- goed idee: festivalloket;
- we staan op het punt om te ontdekken hoe beter samen te werken: samenwerking tussen organisaties, overheid/gemeente, festivals/evenementen, samenwerking tussen festivals/evenementen onderling, samenwerking tussen jong talent en gevestigde orde;

- belangrijk: delen van kennis, materiaal, locatie;
- in gezond, creatief ecosysteem is balans tussen gevestigde orde en nieuwe initiatieven en is sprake van sociale en duurzame innovatie;
- als in dit alles zoveel liefde en enthousiasme wordt gestopt als in dit gesprek, komt het ongetwijfeld goed!

5. Vervolg

Participatie

25 maart	bewonersslotbijeenkomst
datum volgt nog	slotbijeenkomst: presentatie van visie, die dan in grote lijnen gereed is.

Planning vaststellen visie

11 juni	college van Burgemeester en Wethouders stelt conceptvisie vast
11 juli	raadscommissie Financiën, Kunst en Diversiteit behandelt conceptvisie
17/18 juli	gemeenteraad stelt visie vast.

Traject na vaststelling visie

Maart/april	opstellen Participatieplan
September	start participatietraject beleidsvernieuwing locatieprofielen subsidieregeling vergunningsvoorwaarden

Laatste vragen/opmerkingen (V) en antwoorden (A)

V Input uit de drie stadsgesprekken en het gesprek met organisatoren wordt door SEB gebruikt bij het schrijven van de conceptvisie. In hoeverre wordt deze nog ingekleurd door het college van B en W? En wat is de rol van het bestuur?

A Reinier Weers antwoordt, dat uitgebreid is gesproken met Touria Meliani (wethouder gemeente Amsterdam, onder andere Kunst en Cultuur, Evenementen). Haar is gevraagd wat zij belangrijk vindt. Duidelijk werd, dat de wethouder zeer goed wil luisteren naar bewoners en vooral ook naar de sector. Tijdens het participatieproces luisteren we naar zowel bewoners en de evenementenorganisatoren. Hun visies en inbreng wordt meegenomen in de visie. Uiteindelijk is het aan het gemeentebestuur om afwegingen te maken die landen in specifieke keuzes, die er vervolgens gemaakt moeten worden in de uitwerking van de visie.

V Desondanks kan een van de aanwezigen zich niet aan het gevoel onttrekken, dat een deel van de visie of de richting waar men met de visie heen wil, al vastligt.

A De visie moet nog geschreven worden, dus ligt nog niet vast. Reinier Weers sluit niet uit, dat het voor het bestuur lastig zal zijn om een gezamenlijk standpunt in te nemen over de visie. Binnen het bestuur gelden verschillende verantwoordelijkheden en daarmee zijn wellicht verschillende zienswijzen vertegenwoordigd (de burgemeester is verantwoordelijk voor openbare orde en veiligheid, de wethouder hecht veel belang aan diversiteit en inclusie, kunst, cultuur, experimenten). Dit kan in de uitwerking van de visie terug te zien zijn.
Reinier Weers constateert, dat de sector zich zeer betrokken voelt bij het beleid. Door zich te verenigen kan de sector een sterke gesprekspartner worden voor de gemeente, niet alleen inhoudelijk, ook als lobby. Hij zet het gesprek met de sector dan ook graag voort, zodat het 'verhaal van de sector' goed opgeschreven kan worden en ook goed met de gemeente gecommuniceerd kan worden. Alles valt of staat immers altijd met goede communicatie.

A David van Rosmalen wijst de sector op de mogelijkheid haar verhaal (aandachts-/knelpunten, zorgen, ideeën) te delen met de gemeenteraad, die de visie uiteindelijk zal vaststellen.

A Luuk Appelman voegt tot slot toe, dat de visie een *haalbaar* toekomstbeeld moet beschrijven, dat vertaald kan worden in nieuw beleid.

David van Rosmalen bedankt de aanwezigen voor hun komst en inbreng en sluit de bijeenkomst.